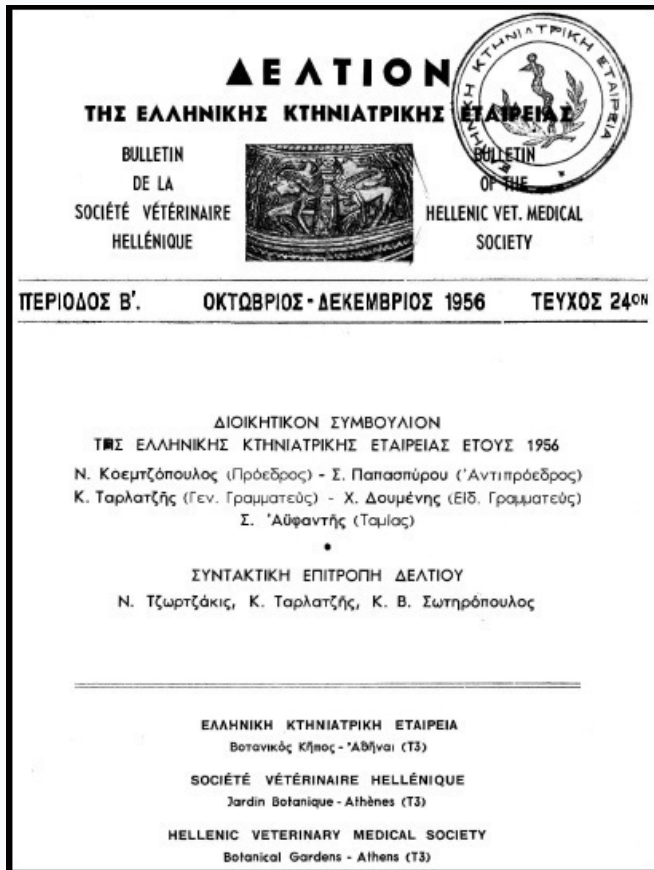

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 7, No 4 (1956)

News

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.17678](https://doi.org/10.12681/jhvms.17678)

Copyright © 2018, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1956). News. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 7(4), 173–180.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.17678>

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΑ

Α'. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Μεταβολαί

Β. Τζέμος ἐκ Ναυπλίου εἰς Γραφ. Νομοκ/τρον Βοιωτίας, Θ. Ἄτματζίδης ἐξ Ἀρκαδίας εἰς Γραφ. Νομοκ/τρον Κοζάνης, Στ. Σαββανῆς ἐκ Βοιωτίας εἰς Ἄγροτ. Κτηνιατρεῖον Κερκύρας καὶ Ν. Καρατζόλας ἐξ Ἄγροτ. Κτηνιατρεῖου Λαγκαδᾶ εἰς Ἀξιούπολιν.

Β'. ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

1. Προαγωγαί.

Διὰ Β.Δ. τῆς 16-10-1956 προήχθησαν εἰς Κτηνιάτρους οἱ Ἐποκτηνίατροι : Βαλλυνδραῖς Μάριος, Μουρελάτος Δημ., Σκοῦντζος Κ., Παπαδιᾶς Ἀθανάσιος, Τσόλης Ἀλεξ., Κοντούρης Ἰωάννης.

2. Μεταθέσεις.

Κατὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον 1956 μετετέθησαν οἱ κάτωθι :

—Κτηνίατροι Παπαδιᾶς Ἀθαν., εἰς 974 Α.Β.Κ.Υ., καὶ Κοντούρης Ἰωάννης εἰς ΙΧ Μεραρχίαν/Γ 5.

—Ἐποκτηνίατροι Πολυμενίδης Ἀθαν. εἰς 982 Α.Κ.Ι., Κώστογλου Στέφανος εἰς 983 Α.Κ.Ι., Γιώτης Ἀναστ. εἰς 978 Α.Κ.Ι. καὶ Παπασταύρου Θεοδ. εἰς ΙΙ Μεραρχίαν/Γ 5.

—Ὡσαύτως ἐτοποθετήθησαν οἱ κάτωθι Δ.Ε.Α., Διπλ. Κτηνίατροι : Μαρινάκης Στέφανος εἰς 31 Σ.Π./Ο.Κ., Ἀρτοποιὸς Εὐστράτιος εἰς 30 Σ.Π./Ο.Κ., Τζατζαγιάννης Ἀθανάσιος εἰς Β' Σ.Σ/Γ5, Βῆττας Εὐάγγελος εἰς 16 Σ.Π./Ο.Κ., Βασιλειάδης Ἰωάννης εἰς 34 Σ.Π./Ο.Κ., Βασιλόπουλος Βασίλ. εἰς 975 Π.Α.Κ.Υ., Γεωργιάδης Ἐλαξ. εἰς 50 Σ.Π./Ο.Κ., Ζωγραφόπουλος Θεοδ. εἰς 978 Α.Κ.Ι., Κεφαλίδης Δημήτριος εἰς Γ'.Σ.Σ./Γ5, Καλαμπούκας Χρ. εἰς Α' Σ.Σ./Γ5, Κωστάκης Γ. εἰς 33 Σ.Π./Ο.Κ. Μπάκας Ἰωάννης εἰς 72 Σπ./Ο.Κ., Παπαδόπουλος Φώτιος εἰς 985 Κ.Ι., Παπαδόπουλος Ἰωάννης εἰς 65 Σ.Π./Ο.Κ., Παπαδόπουλος Ἄντ. εἰς 21 Σ.Π./Ο.Κ., Στρούλιας Γ. εἰς 972 Ν.Κ., Τρίφωνας Λέαν., εἰς Γ.Ε.Σ./Μ.Γ., Εὐσταθίου Λουκ. εἰς 1 Σ.Π./Ο.Κ. καὶ Φαρόπουλος Βασίλ. εἰς 24 Σ.Π./Ο.Κ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀφίχθη εἰς Ἀθήνας ὁ ὁμότιμος καθηγητὴς τῆς Πτηνοτροφίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Maryland (H.P.A.) κ. Jull, ὅστις ἐκλήθη ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς ὅπως μελετήσῃ τὴν κατάστασιν τῆς Ἑλληνικῆς Πτηνοτροφίας καὶ τὰς δυνατότητας βελτιώσεως αὐτῆς. Εἰς τὸ ἔργον του ὁ διαπρεπὴς οὗτος ἐπιστήμων βοηθεῖται ὑπὸ τετραμελοῦς ἐπιτροπῆς Ἑλλήνων ἐιδικῶν, ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κ.κ. Καλαϊσάκη, Μήλιου, Γεωργίου καὶ Γιαννοπούλου.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ 13ΗΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1956

Αὕτη ἔλαβε χώραν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἱατρικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Προέδρου κ. Ν. Κοεμτζοπούλου καὶ παρουσία 18 ἐταίρων.

Ἐν ἀρχῇ, κρατεῖται ἐνὸς λεπτοῦ σιγῆ εἰς μνήμην τῶν ἐκλιπόντων συναδέλφων Α. Χαραλαμποπούλου κ. Α. Φιλιππίδη. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ νῆν ἐκικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδρίας, ἐγκρίνεται παμψηφεί ἡ διάθεσις ἀνά 500 δραχμῶν ἀντὶ στεφάνων εἰς μνήμην τῶν ἐκλιπόντων συναδέλφων ὑπὲρ τῶν νυκτερινῶν σχολείων τοῦ Μορφωτικοῦ Συλλόγου «Μέλης».

Ἐν συνεχείᾳ, ἐκλέγονται παμψηφεί ὡς ἐταῖροι οἱ συνάδελφοι κ.κ. Γρ. Γκιουλέκας καὶ Γ. Χασιώτης.

Λαμβάνων τὸν λόγον ὁ κ. Πρόεδρος ἀνακοινοῖ ὅτι ἤλθεν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν Πρόεδρον τῆς Ἱατρικῆς Ἑταιρείας καθηγητὴν κ. Τσαμπούλαν διὰ τὸ θέμα τῆς εἰσαγωγῆς τῆς Ἱπποφαγίας ἐν Ἑλλάδι, ὁ ὁποῖος τῷ ἐξήτησεν τὴν μελέτην τοῦ κ. Μ. Βαλλυνδρά, ἵνα τὴν εἰσαγάγῃ εἰς τὴν Ἱατρικὴν Ἑταιρείαν. Ἐλήφθη δέ, ἡ ἀπόφασις ὅπως ἀποσταλοῦν εἰς τὸν καθηγητὴν κ. Τσαμπούλαν τεύχη τινὰ τοῦ Δελτίου μας εἰς τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύθη ἡ σχετικὴ μελέτη. Ἐπίσης ὁ κ. Πρόεδρος ἐπεσκέφθη τὸν κ. Μανουσάκην, πρόεδρον μέλος τῆς Ἀκαδημίας, ὁ ὁποῖος μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἐδέχθη τὴν ἰδέαν ταύτην καὶ ἀνέλαβεν ὅπως ἐν καιρῷ εἰσαγάγῃ τὸ θέμα εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν.

Μετὰ διαλογικὴν συζήτησιν ἀποφασίζεται ὅπως ὅλαι αἱ γνῶμαι ὁμοῦ μετὰ τῆς μελέτης τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἱπποφαγίας τοῦ κ. Μ. Βαλλυνδρά, ἀποτελέσουν μετὰ τὴν λήξιν τῶν ἐνεργειῶν ἓνα τεῦχος, τὸ ὁποῖον θέλει, μερίμνη τῆς Ἑταιρείας, ἐκτυπωθῆ καὶ κυκλοφορήσῃ εὐρέως.

Εἶτα, λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Κ. Ταρλατζῆς, ὅστις καὶ προβαίνει εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν τῶν κάτωθι ἐργασιῶν : α) Τοῦ κ. Ε. Δημητροπούλου

περὶ «τῆς μακροχρονίου διατηρήσεως τοῦ σπέρματος εἰς θερμοκρασίαν καταψύξεως» καὶ β) τῶν κ.κ. Κ. Ταρλαζῆ, Π. Δραγώνα καὶ Σ. Ἀϋφαντῆ περὶ «τῆς χρονίας ἀναπνευστικῆς νόσου τῶν ὀρνίθων ἐν Ἑλλάδι» (Πρόδρομος ἀνακοίνωσης). Ἀμφότεραι αἱ ἐργασίαι θέλουσι δημοσιευθῆ εἰς τὸ Δελτίον τῆς Ἑταιρείας.

Μεθ' ὃ, μὴ ὑπαρχοντος ἐτέρου θέματος λύεται ἡ συνεδρίασις.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ 14ΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1956

Αὕτη ἔλαβε χώραν ὡς συνήθως εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἱατρικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου κ. Ν. Κοεμτζοπούλου καὶ παρουσίᾳ 23 ἐταίρων.

Ὁ κ. Πρόεδρος ἀγγέλλει τὸν θάνατον τοῦ συναδέλφου Ἀν. Ἀλεβίζου καὶ τηρεῖται ἐνός λεπτοῦ σιγῆ εἰς μνήμην τούτου, μεθ' ὃ ἀποφασίζεται ὅπως καταβληθῆ τὸ ἐκ 500 δραχμῶν ποσὸν εἰς μνήμην τοῦ ἐκλιπόντος ἐταίρου ὑπὲρ τῶν νυκτερινῶν Σχολείων «Μέλης».

Ἐγκρίνεται, ἐν συνεχείᾳ, παμψηφεί ἡ αἴτησις περὶ ἐγγραφῆς ὡς ἐταίρου τοῦ συναδέλφου κ. Δ. Παπακώστα. Μετὰ ταῦτα, προτάσει τοῦ κ. Προέδρου ἐγκρίνεται ὅπως ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ Ταμείου διὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1956, ἀποτελεσθῆ ἐκ τῶν κ.κ. Π. Μιχαλᾶ, Κ. Μ. Σωτηροπούλου καὶ Δ. Μπρόβα.

Εἶτα, ἀρχομένων τῶν ἀρχαιρεσιῶν, ἐψήφισαν ἐπὶ συνόλου 84 ἐταίρων ταμιακῶς ἐν τάξει 46 καὶ ἐξελέγησαν διὰ τὸ ἔτος 1957 οἱ κάτωθι:

Διοικητικὸν Συμβούλιον Ἑλλην. Κτην. Ἑταιρείας

Πρόεδρος ὁ κ. Ν. Κοεμτζόπουλος διὰ ψήφων 35, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Σ. Παπασπύρου διὰ ψήφων 26, Γεν. Γραμματεὺς ὁ κ. Κ. Ταρλαζῆς διὰ ψήφων 39, Εἰδ. Γραμματεὺς ὁ κ. Χρ. Δουμένης διὰ ψήφων 34 καὶ Ταμίας ὁ κ. Σ. Ἀϋφαντῆς διὰ ψήφων 35.

Ἐπιτροπὴ Συντάξεως τοῦ Δελτίου

Οἱ κ.κ. Κ. Ταρλαζῆς, Ν. Τζωρτζάκης καὶ Π. Δραγώνας.

Μετὰ τὴν ἀναγγελίαν τῶν ἀποτελεσμάτων ὁ κ. Ν. Κοεμτζόπουλος ἠὺχαρίστησεν τοὺς κ.κ. ἐταίρους διὰ τὴν ἀνανέωσιν τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν πρὸς αὐτὸν καὶ ὑπεσχέθη ὅπως καταβάλλῃ μεγαλυτέραν προσπάθειαν διὰ τὸ καλὸν καὶ τὴν πρόοδον τῆς Ἑλλ. Κτην. Ἑταιρείας.

Μὴ ὑπάρχοντος ἐτέρου θέματος λύεται ἡ συνεδρίασις.

ΣΤΗΛΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Ἐλήφθησαν:

1ον. Dr Germain Carnat: «Le fer à cheval à travers l'Histoire et l'Archeologie» (1951), εὐγενῶς προσφερόν ἐν τῷ συγγραφῆς.

2ον. Τὰ συνήθως λαμβανόμενα ἐπ' ἀνταλλαγῆ περιοδικά.

BIBΛΙΟΚΡΙΣΙΑΙ

A. ΣΠΑΗ: Συμβολή εἰς τὴν μελέτην τῆς ἐνζωοτικῆς ἀταξίας τῶν ἀμνῶν ἐν Ἑλλάδι. Δευτερογενῆς χαλκοπενία τῶν προβάτων, ὀφειλομένη εἰς τὴν βοσκήν αὐτῶν ἐπὶ ἀλατούχων βοσκοτόπων. (Διατριβὴ ἐπὶ ὑψηλαίᾳ, Θεσσαλονίκη 1956).

Ἐν τῇ ἀνωτέρῳ μελέτῃ, ὁ ἐξαίρετος συνάδελφος κ. Ἀλέξ. Σπαῆς, ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἐνζωοτικὴν ἀταξίαν τῶν ἀμνῶν, νόσον τὴν ὁποίαν εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ διαπιστώσῃ διὰ πρῶτην φοράν ἐν Ἑλλάδι καὶ διὰ εἰς τὰς δυτικῶς τῆς Θεσσαλονίκης ἀλατούχους περιοχάς.

Ἡ διατριβὴ διαιρεῖται εἰς δύο μέρη:

Εἰς τὸ πρῶτον ἐκτίθενται ἐν συντομίᾳ τὰ ἀφορῶντα εἰς τὰ ἰχνοστοιχεῖα ἐν γένει καὶ τὸν χαλκὸν εἰδικότερον, ὡς καὶ εἰς τὰς λόγῳ ἐλλείψεως τούτου ἐκδηλουμένας νόσους τῶν ζώων. Εἰς τὸ δεύτερον δὲ μέρος, περιγράφεται ἡ ἐνζωοτικὴ ἀταξία τῶν ἀμνῶν, ὡς αὕτη ἐμελετήθη ὑπὸ τοῦ συγγραφέως εἰς τὴν διαπιστωθεῖσαν ἔστιαν, ἡ βιοχημικὴ ἔρρουνα καὶ ἡ πειραματικὴ ἀναπαραγωγὴ τῆς νόσου.

Ἐκ τῆς μελέτης του ὁ κ. Σπαῆς συνάγει:

α) Ὅτι παρ' ἡμῶν, καὶ διὰ εἰς τὰς παρὰ τὴν Θεσσαλονικὴν ἀλατούχους περιοχάς, ὑφίσταται νόσος προσομοιάζουσα πρὸς τὴν ἐνζωοτικὴν ἀταξίαν τῶν ἀμνῶν τὴν περιγραφομένην ὑπὸ τῶν ξένων συγγραφέων, καὶ

β) Ὅτι ἡ προκαλοῦσα τὴν νόσον χαλκοπενία εἶναι δευτερογενῆς, ὀφειλομένη εἰς τὴν μεγάλην περιεκτικότητα τῶν φυτῶν τῶν βοσκῶν εἰς θειικά ἄλατα.

Ὁ συγγραφεὺς συνιστᾷ τὴν χορήγησιν θειικοῦ χαλκοῦ εἰς τὰ κνοφοροῦντα πρόβατα πρὸς πρόληψιν τῆς ἐκδηλώσεως τῆς νόσου.

Ἡ σημασία τῆς μελέτης ταύτης εἶναι πρόδηλος, διότι ὄχι μόνον πληροφορεῖ ἡμᾶς περὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς χαλκοπενίας τῶν ἀμνῶν ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ καὶ ἀνοίγει τὴν ὁδὸν διὰ περαιτέρω ἐρεῦνας ἐπὶ τοῦ τόσον ἐνδιαφέροντος θέματος τῶν μεταλλοπενιῶν καὶ τῆς συμβολῆς αὐτῶν εἰς τὴν δημιουργίαν διαφόρων νοσηρῶν διαταραχῶν εἰς τὰ κατοικίδια ἡμῶν ζῶα. Τὴν μελέτην κοσμοῦσι πλείστα εἰκόνες καὶ συμπληρῶναι πλουσία βιβλιογραφία.

K.B.T.

C. CRAPLET: Génétique et élevage. (Γενετικὴ καὶ ἔκτροφή). (1η ἔκδοσις, 1953, Vigot frères, éditeurs, 23rue de l'École de Medecine, Paris VIe).

Διὰ τοῦ βιβλίου του τούτου ὁ συγγραφεὺς πληροὶ κενὸν τῆς Γαλλικῆς βιβλιογραφίας, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἡ ἔλλειψις συγγράμματος ἐφηρμοσμένης Ζωοτεχνίας ἦτο ὅλως ἀισθητή.

Ἐν ἀρχῇ ὁ συγγραφεὺς ἐπισκοπεῖ συντόμως τὰ τῆς Θεωρητικῆς Γενετικῆς καὶ θίγει δι' ὀλίγων τὴν στατιστικὴν μεθοδολογίαν, δι' ἧς μελετῶνται τὰ προβλήματα τῆς Γενετικῆς. Εἰς τὸ 2ον μέρος τοῦ βιβλίου του, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ καὶ τὸ κύριον τμήμα αὐτοῦ, προβαίνει εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν διαφόρων μεθόδων ἀναπαραγωγῆς κατὰ τρόπον ὁμολογουμένως ἀπολύτως ἱκανοποιῶντα τὸν ἐπιθυμοῦντα νὰ ἀποκτήσῃ βασικὰς γνώσεις περὶ αὐτῶν.

Ὁ συγγραφεὺς ἀσχολεῖται μὲ πᾶσαν περίπτωσιν ἀπορρέουσαν ἐν τῇ πράξει ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἐπιλογῆς, τῆς αἰμομιξίας καὶ τῶν διασταυρώσεων καὶ κατορθῶναι, ἐντὸς τοῦ περιορισμένου χώρου τοῦ βιβλίου του, νὰ δώσῃ σαφῆ εἰκόνα τῆς

ἐφαρμογῆς τῶν μεθόδων, τόσον ἀπὸ ἀπόψεως δυνατοτήτων, ὅσον καὶ ἀπὸ πλευρᾶς χειρισμοῦ.

Ἡ ὕλη εἶναι ἀρκετὰ συμπευκνωμένη, ὥστε τὸ ἔργον νὰ ἐπέχη ἐπίσης θέσει Μνημονίου Ἐφηρμοσμένης Γενετικῆς.

Τὸ ὅλον βιβλίον κλείει μὲ κεφάλαιον ἐπὶ τῆς σημασίας τῶν γενεαλογικῶν βιβλίων ἐν τῇ κτηνοτροφικῇ πράξει, ὡς καὶ μὲ προσωπικὰς γνώμας τοῦ συγγραφέως ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ζωοτεχνικῶν ἐκθέσεων ὡς καὶ τῆς σημασίας τῆς ὀργανώσεως τῆς κτηνοτροφίας διὰ τὴν Γαλλικὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν.

Π.Κ.

C. CRAPLET: Statistique appliquée à la Biologie. (Ἡ στατιστικὴ ἐφηρμοσμένη εἰς τὴν Βιολογίαν). 1η Ἔκδοσις, 1954, Vigot Frères, éditeurs, 23rue de l'école de Medecine, Paris VIe).

Ὅπως εἶναι γνωστόν, ἡ Στατιστικὴ εἶναι ὁ κλάδος τῆς μαθηματικῆς Ἐπιστήμης, ὁ ὁποῖος ἐπιτρέπει τὴν ἐξαγωγήν βασίμων συμπερασμάτων ἐκ τῆς μελέτης διαφόρων φαινομένων ἢ ἀντιδράσεων.

Πλεῖστοι ἐρευνῆται, πειραματιζόμενοι ἐπὶ θεμάτων ἱατρικῶν, βιολογικῶν, ψυχολογικῶν ἢ παιδαγωγικῶν, χρησιμοποιοῦν πρὸς ἐξαγωγήν τῶν συμπερασμάτων τῶν μεθόδων καθαρῶς ὑποκειμενικὰς, αἱ ὁποῖαι ἀποστεροῦν ἐξ ὑπαρχῆς τὰ εὐρήματά των τοῦ ἀναγκαίου κύρους ἢ ἀκόμη ἐπιφέρουν τὴν μετὰ βραχὺ χρονικὸν διάστημα ἀνατροπὴν των. Κατὰ συνέπειαν, ἡ Στατιστικὴ ἐπεξεργασία τῶν δεδομένων μιᾶς μελέτης, ἀποτελεῖ βασικὴν ἀνάγκην. Πῶς θὰ ἠδύνατο ἄλλως νὰ ἀποφανθῇ τις ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων ἐνὸς ἐμβολιασμοῦ, ἢ τῆς σχετικῆς γονιμότητος διαφόρων τύπων χρησιμοποιουμένων π.χ. κατὰ τὴν Τεχνητὴν Σπερματέγχυσιν, ἀνευ μαθηματικοῦ ἐλέγχου;

Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ διακεκριμένος ζωοτέχνης καὶ συγγραφεὺς κ. C. Craplet, ἐθεώρησεν ὡς ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην τὴν συγγραφὴν τοῦ ἐν ἐπικεφαλίδι ἀναφερομένου βιβλίου, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ πολύτιμον ἀληθῶς βοήθημα διὰ πάντα ἐρευνῶντα τὰ πολύπλοκα φαινόμενα τῆς ἀναπαραγωγῆς καὶ τῆς διατροφῆς τῶν ζώων, τῆς ἐπιζωοτολογίας ἢ τῆς ἀνοσοβιολογίας.

Ἡ μακρὰ ἐρευνητικὴ πείρα τοῦ καθηγητοῦ κ. Craplet, τοῦ ἐπέτρψε τὴν συμπύκνωσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπλούστευσιν τῶν στατιστικῶν κανόνων εἰς ἓν σύνολον εὐκόλον καὶ σαφές μὴ προὑποθέτον τὴν ὑπαρξιν τελείων μαθηματικῶν γνώσεων καὶ δυνάμενον νὰ χρησιμοποιηθῇ κατὰ συνέπειαν ὑπὸ παντὸς ἐρευνητοῦ.

K.B.T.

C. CRAPLET: Aliments et alimentation des animaux domestiques. (Τροφὰι καὶ διατροφή τῶν κατοικίδιων ζώων). 2α ἔκδοσις 1955, Vigot frères, éditeurs.

Εἰς τὴν ἐκ 544 σελίδων ἐργασίαν ταύτην, ὁ συγγραφεὺς πραγματεύεται μετὰ μεγάλῃς ἐμβριθείας τὸ πολὺπλευρον θέμα τῶν ζωοτροφῶν, τὴν διατροφήν τῶν οἰκιακῶν ζώων ὡς καὶ τὰς ἐκ σφαλμάτων περὶ τὴν διατροφήν ἐπερχομένης διαταραχάς. Ἡ ἀξία τοῦ συγγράμματος τούτου καταφαίνεται πλήρως ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τῆς πρώτης ἐκδόσεως, ἢ ὁποῖα ἔτυχε λίαν εὐμενοῦς ὑποδοχῆς ἐκ μέρους τῶν ἐπιστημόνων τοῦ κλάδου μας.

Π.Ν.Α.

C. CRAPLET: Reproduction normale et pathologique des bovins. (Φυσιολογία καὶ παθολογία τῆς ἀναπαραγωγῆς τῶν βοοειδῶν). 1η ἔκδοσις, 1952, Vigot Frères, Éditeurs.

Πρόκειται περὶ βιβλίου ἐξυπηρετοῦντος πλήρως τὸν σκοπὸν δι' ὃν ἐξεδόθη, περιλαμβάνον ἀνατομίαν καὶ φυσιολογίαν, διατροφὴν, φυσικὴν καὶ τεχνητὴν ἀναπαραγωγὴν, παθολογίαν, ὡς καὶ τὰς σχετικὰς μεταδοτικὰς ἀσθενείας.

Διὰ τῆς ἐργασίας του ταύτης ὁ συγγραφεὺς δίδει εἰς τὸν ζωοτέχνην ὅ,τι οὗτος ἀνέμενε τὸ σαφέστερον καὶ λεπτομερέστερον εἰς τὸ μέγα θέμα τῆς ἀναπαραγωγῆς τῶν βοοειδῶν. Θέμα καὶ πρόβλημα μέγα συγχρόνως, ἰδίως κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, καθιστάμενον καθημερινῶς ἔτι μεγαλύτερον, τὸ θέμα τῆς ἀναπαραγωγῆς τῶν βοοειδῶν, ἐκτίθεται εἰς τὸ ἀνά χειρὰς βιβλίον μὲ πλήρη ἐπιστημονικὴν ἀκρίβειαν καὶ ἐνημέρωσιν, πιστεύομεν δὲ ὅτι τὸ σύγγραμμα τοῦτο εἶναι ἀπαραίτητος βοηθὸς παντὸς ζωοτέχνου καὶ κτηνιάτρου πάσης εἰδικότητος. Διότι, ὅπως ὀρθῶς ἐκθέτει ὁ συγγραφεὺς, «βλέπει τις ὁσημέραι ὅτι, ἡ παθολογία ἀσχολουμένη μὲ τὸν ἀσθενῆ, θὰ πρέπη νὰ γίνῃ κάτοχος ζωοτεχνικῶν γνώσεων, διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὴν γενεάν, τὴν οἰκογένειαν».

Σ.Α.

R. FERRANDO: Précis d'alimentation du poulet. Du poussin à la poule pondreuse. (Ἐγχειρίδιον διατροφῆς τοῦ ὄρνιθου. Ἀπὸ τοῦ νεοσσοῦ εἰς τὴν ὠτόκον ὄρνιθα). 1η ἔκδοσις, 1956, Vigot Frères, éditeurs.

Ὁ συγγραφεὺς προσεπάθησε καὶ ἐπέτυχε νὰ θίξῃ καὶ νὰ ἐκθέσῃ, πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν διατροφὴν τῶν ὄρνιθων, πάσης ἡλικίας, ἐντὸς ὀλίγων σχετικῶς σελίδων. Πρόκειται περὶ βιβλίου ἀπευθυνομένου τόσο πρὸς τοὺς κτηνιάτρους ὅσον καὶ πρὸς τοὺς γεωπόνους καὶ τοὺς πτηνοτρόφους. Ἄπαντα τὰ κεφάλαια διακρίνει ἡ ἀπλότης καὶ ἡ σαφήνεια, ὡς καὶ ἡ πρόσφατος ἐπιστημονικὴ ἐνημέρωσις, βασιζομένη ἐπὶ τῶν κλασσικῶν δεδομένων τῆς ὀρθολογιστικῆς διατροφῆς. Ὁ συγγραφεὺς κατῳρίθωσε νὰ διατυπώσῃ πάρα πολλὰ εἰς ἐλαχίστας γραμμὰς, δύναται δὲ τὸ ἐγχειρίδιον τοῦτο νὰ ἀποτελέσῃ πολύτιμον καθημερινὸν ἐφόδιον, διὰ πάντα ἀσχολούμενον μὲ τὰ κεφάλαια πὸν περιλαμβάνει.

Σ.Α.

A. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ: Αἱ μεταδοτικαὶ λευχαμίαι τῶν ὄρνιθων. (Ἀθῆναι, 1956).

Ἡ διατριβὴ αὕτη τυγχάνει ἀξία πάσης προσοχῆς, λόγῳ τοῦ ἐνδιαφέροντος θέματος, τὸ ὁποῖον πραγματεύεται ἀφ' ἑνός, ἀφ' ἑτέρου δὲ λόγῳ τῆς σαφοῦς συνοπτικῆς εἰκόνης τὴν ὁποῖαν κατώρθωσε νὰ δώσῃ ὁ συγγραφεὺς εἰς ἓνα θέμα τόσο ἐκτεταμένον καὶ πολυπλοκόν, ὡς εἶναι τὸ λευχαιμικὸν σύνδρομον τῶν ὄρνιθων. Ἡ συνθετικὴ αὕτη μελέτη δύναται νὰ προσφέρῃ πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς πάντας καὶ εἰδικώτερον εἰς τοὺς ἀσχολούμενους μὲ τὸ πάντα ἐπίκαιρον τοῦτο θέμα.

Σ.Α.

ΕΓΚΡΙΘΕΝΤΑ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΑ ΙΔΙΟΣΚΕΥΑΣΜΑΤΑ

Κατὰ τὸ παρελθὸν τρίμηνον ἔτυχον ἀδείας ἐλευθέρως κυκλοφορίας ἐν Ἑλλάδι, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς τοῦ Ὑπουργείου, τὰ κάτωθι ἰδιοσκευάσματα :

178) Sulfadimidine, εἰς φιαλίδια τῶν 100 καὶ 200 cc. (μικροοργανισμοὶ ἀρνητικοὶ κατὰ Gram).

Τοῦ Οἴκου Lederle :

179) Acronize κόνις (συντηρητικὸν ἐσφαγμένων πουλερικών).

Τοῦ Οἴκου Special :

180) Special, ἐντομοκτόνος κόνις (D.D.T. 10 %).

Τοῦ Οἴκου Vineland :

181) Vineland copper - K κόνις (τριχομονάδωσις, ἔξαμιτίσις καὶ αἰμορραγικαὶ καταστάσεις τῶν πτηνῶν).

182) Vineland pheno - nicotine worm powder (ἀνθελμινθικὸν τῶν πτηνῶν).

183) Vineland piperazine wormer, κόνις (κατὰ τῶν νηματελμίνθων).

Τοῦ Οἴκου Aldo-Magnagni :

184) Vitamin, φύσιγγες (ὑποβιταμινώσεις, σκορβοῦτον).

185) Vitamin A, φύσιγγες, (ὑποβιταμινώσεις, ξηροφθαλμικαί).

186) Bi-vitamin, φύσιγγες, (ὑποβιταμινώσεις).

187) P-P Vitamin, φύσιγγες, (ὑποβιταμινώσεις).

188) Sterazina, καψάκια, (ἀντισηπτικὸν γεννητικῶν ὀργάνων).

189) E-vitamin, φύσιγγες (στερώσεις ἀγελᾶδων).

Τοῦ οἴκου Parke-Davis Co :

190) Chloromycetin Tincture 10 %.

Τοῦ οἴκου Aldo Magnagni :

191) Pneumonol.

192) C.G. 35, Calcio Gluconato Composto A.L. 35 %.

193) D 50 Destrosio in soluzione Sl. 50 %.

Τοῦ Οἴκου American Scient Lab. :

194) R. Sen-O.

195) Heptrol.

196) Galli-Verma.

Τοῦ Οἴκου Famar :

197) Phenizin.

Τοῦ Οἴκου Vineland :

198) Infections Bronchitis Vaccine.

Τοῦ Οἴκου Fort-Dodge :

199) Phenohep ἢ Phenethane.

200) Soxipent Stronger.

201) Soxifour.

Τοῦ Οἴκου Carlo - Erba :

202) Kemisulfan.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Φ. ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ

Γεννηθεὶς τῷ 1889 ἐν Σαφραμπύλει Μικρᾶς Ἀσίας, ἐσπούδασε τὴν Κτηνιατρικὴν εἰς τὴν Κτηνιατρικὴν Σχολὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀποφοιτήσας τῷ 1912.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου ὑπηρέτησεν εἰς τὸν Τουρκικὸν Στρατὸν μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Λοχαγοῦ. Μετὰ τὴν Μικρασιατι-

κὴν καταστροφὴν διωρίσθη κατ' ἀρχάς μὲν ὡς Νομοκτηνίατρος Καβάλας, ἀκολούθως δὲ Νομοκτηνίατρος Ξάνθης καὶ Σάμου. Κατὰ τὸν Ἀλβανικὸν Πόλεμον, ἐπιστρατευθεὶς μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ λοχαγοῦ, ὑπηρέτησεν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν αὐτοῦ ἀπολυθεὶς ἐν συνεχείᾳ ἐπανῆλθεν εἰς Σάμον. Μεταγενεστέρως μετετέθη εἰς Ἀθήνας ὡς Διευθυντῆς Ἀποθήκης Κτηνιατρικῶν Ἐφοδίων τοῦ Ἑπιχειρηματικοῦ Γεωργίας. Καταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ὄριου ἡλικίας ἀφοῦ ἔφθασεν εἰς τὰς ἀνωτάτας βαθμίδας τῆς δημοσιούπαλληλικῆς ἱεραρχίας ἀπεχώρησεν τῷ 1954, ἀποβιώσας μετὰ διετίαν κατόπιν βραχείας νόσου.

Ὁ μεταστὰς ἐκλεκτὸς καὶ ἀγαπητὸς συνάδελφος κατέλιπεν τὰς ἀρίστας ἀναμνήσεις εἰς ὅλας τὰς θέσεις εἰς ἃς ὑπηρέτησεν, ἀναλώσας ἑαυτὸν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους. Ἡ ἀπώλεια τούτου ἐδημιούργησεν δυσαναπλήρωτον κενὸν εἰς τὴν ἑλληνικὴν κτηνιατρικὴν οἰκογένειαν ὡς καὶ μεταξὺ τῶν πολυπληθῶν φίλων του.